

ДЕЛМОРМАНСКА

ТРИБУНА

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Цена на вѣстника:
За година . . 3 лева
За 1/2 година 2 лева

Единъ брой 5 ст.

Всичко за вѣстника
се изпраща чрезъ
Д. Кълвачевъ.

Цена на обявлението:
I и II стр. на редъ 60 ст.
IV стр. " " 20 ст.

За обявлението на
всички учреждения се
взима 3 ст. на дума.

За многократни пу-
бликации по споразу-
мение.

Вѣстника се списва отъ редакционенъ комитетъ.

ИНТЕРЕСНО ЗА

ВСЪКО ДОМАКИНСТВО!

Най-здравитъ, най-гарантиранитъ и
най-усъвършенствуванитъ за сѣга сж
ШЕВНУНТЪ МАШИНИ „KÖHLER“.

приспособени сж за всякаквъ видъ
шевъ и бродерий работетъ и най дебе-
литъ платове правилно и тихо: безъ
никакъвъ шумъ.

Цѣни съ 45% по ефтини отъ всички
други други системи шевни машини.

Намиратъ се за проданъ въ гр. Си-
листра само въ манифактурний мага-
зинъ на Аврамъ Маноловъ.

Интересно за Колоездачи

Пристигнаха една частъ и пристигатъ Велоси-
педи и тѣхнитъ имъ части, отъ фабриктъ:

„Жи-Се“ Француски

„Пежио“

„Супериоръ“ Германски и

„Ориентъ“ отъ М. Веберъ.

Даваме ги на разни условия въ почекъ и въ брой.
Не купуватъ си желѣзно конче до като не по-
сетите магазинъта на.

П. Саулевъ & Синъ

ИЗВЪСТІЕ.

Подъ печатъ с 3 и 4 книжки на II годишния свѣ-
дѣтелство

Музукална библиотекъ

за деца и възрастни, която ще бъде скоро таважена на
авансиранитъ.

На външната е I годишнина, състояща се отъ 10 кни-
жки съ музикални въпроси на 1, 2, 3 и 4 гласа за възрастни
съгласието и гласни знаци, Подготвена 450 л.,
неподготвена 4 л.

Адресъ: Редакция „Музикална Сибиротска“ — Силистра.
Отъ Редакцията

МЛЪКАРНИЦАТА

Петръ Д. Сапунджиевъ

разносвачи изъ града Тома Д. Сапунджиевъ и Илия
Китановъ

Къмъ деписниците ни.

Редакцията счита за нужно
да напомни, че деписницитъ трѣ-
ба да се съобразятъ съ обѣз-
ката въ I-я брой на вѣстника.
Анонимни съобщения безъ отсвѣ-
но ще се оставятъ безъ внима-
ние.

Къмъ абонатитъ ни.

Администрацията умолява а-
бонатитъ на вѣстника да вно-

сатъ частъ отъ абонаментната
стойностъ на вѣстника, който
разчита тагдѣ много на под-
држката, що тѣ ще му оказватъ.

Поканватъ се членоветъ на
лозарското дружество и всич-
ки гостари на събрание въ не-
деля 10 часа прѣдъ обѣдъ въ
училището Иосифъ I. Дневенъ
редъ: приемаме устава на дру-
жеството.

Стъ настоятелството

Плачътъ на Силистренци.

Плачатъ тѣ, тѣжатъ тѣ
съ душа и съ дѣло, но ни-
ма кой да ги чуе.

Силистренеца като да
не е гражданинъ на бъл-
гарската държава; като
да не си плаща редовно
даждията, та така прѣне-
брѣжително гледатъ на не-
говитѣ нужди. Като частъ
отъ цѣлото, Силистренеца
има право да се радва на
сжщитѣ облаги, на сж-
щитѣ права, на които се
радва въ действително-
стъ съотечественицитъ му
отъ другитѣ градове и
окръзи.

При равни длѣжности,
равни права. Плащамъ си
даждията, искамъ въ замѣ-
на да ми дадете онова,
което сте дали на другитѣ.
Но кой помислюва за насъ?

Никой! Нито едно прави-
телство до сега не е взе-
ло надлѣжното распорѣж-
дане и енергически мѣр-
ки, за да ни помогне въ
нуждитѣ, отъ които се ли-
шаваме съ рискъ на жи-
вотътъ и имотътъ.

Отъ десетина и повече
години шосето „Гюлеркой
К-Бунаръ“, се прави и не
може да се направи при
всичко че платото (земле-
ната работа) е свършена,
едрия камъкъ е готовъ,
както и дребния е натро-
шенъ отъ страни, и чака
даването постройката на
мостоветѣ. И този застой

на шосето, оставянето му
въ това положение толко-
ва години, забѣлжително
е отъ тогава, отъ когато
К-Бунарска околия се
присъедини къмъ Варнен-
ския окръгъ.

Не ги е грижа Варнен-
ци за това шосе. Даже го-
ворятъ смѣло нѣкои поч-
тени лица, че Варненската
посто-на комисиѣ не е би-
ла на мнѣние да се строи
това шосе, за да не се
поврѣдело на Варненската
лица. Тѣжко ни! Ако се
прѣдпочитатъ частнитѣ
интереси отъ общитѣ или
ако се гледа партизански
на общото, ние дълго ще
тжнемъ въ застой и ще
бждемъ излагани, зима осо-
бенно, на жертви, лични
и имуществени.

Зна-тъ ли Варненци, знае
ли Варн. постоянна коми-
сиѣ колко и какви жертви
дава населението, което
платува зимѣ по пътя „Гю-
леркой К-Бунаръ“? Мно-
го хора си осакатъ доби-
тъка, чупятъ имъ се ко-
лата по голѣмитѣ калове,
губятъ се съ дни изъ мъг-
лаво врѣме, рискуватъ съ
живота си да бждатъ жер-
тва на гладни вълци, ос-
таватъ поврѣдени и сакати.

За всичко това отговор-
ността пада на тѣзи, на
крито е въ обязаность да
построятъ шосето, а по
каприции или интереси
частно—търговски го за-
държатъ и до сега.

Но ще дойде, мислимъ, денъ и тоя денъ не ще е далечъ, ако населението заяви—и справедливо ще бъде—да иска обратно отъ правителството пжтнитъ пари, които е внесло до сега, па да си построи само това шосе.

Но при все това, азъ вървамъ, и твърдо вървамъ, че поч. постоянна комисия, на чело съ нейния просвѣтенъ окр. управителъ, не ще оставятъ населението отъ тѣзи мѣста да потърсатъ другъ пжтъ за удовлетворение на тѣхнитъ нужди.

Една отъ вопиющитъ нужди на Силистренци съставлява и въпроса за свързване града Силистра съ железница, но за това другъ пжтъ.

Силистра 17 Април. 1909 г.
М. Д. Т.

ДОПИСКИ

Изъ дѣлата на Бабуш-
нитъ църковни
Настоятели.

Църквата е институтъ съ доста голѣми приходи, но и апетититъ, отправени къмъ тия приходи, не сж твърдѣ малко. На първо мѣсто, по право придобито по давностъ отъ Христа сж поповетѣ, а слѣдъ тѣхъ църковнитъ пѣвци и ексари, които на мѣста даватъ на попа петъ на прѣдъ. Такъвъ е случаятъ съ послѣднитъ Бабушки църковни настоятели. Слѣдъ дълга и упорита борба, дружинкаритъ въ Бабукъ прѣзъ 1907 год. можаха да спечелятъ избора за църковни настоятели (безъ да подозратъ, че това бѣ вждица, подхвърлена отъ демократитъ), въ лицето на Иванъ Таневъ и Атанасъ П. Чешмеджиевъ.

И всѣки правовѣренъ дружбащъ заживѣ съ мисълта, че тукъ поне се избраха хора съ безукоризнена честностъ, а въ особено възторгъ изпадаха при красивата гледка въ църквата, когато отъ една страна бащата носи свѣщника, а синътъ — кандилницата и отъ друга, баща и синъ продаватъ свѣщи и събиратъ дискусъ...

Но трѣбваше да се изминатъ дѣтѣ години и да дойде видовъ денъ, за да се разбере, че църковнитъ настоятели не служили за душитъ си, а за кеситъ си.

На 5 Априлъ т. г. комисията прѣгледа дѣлата

на това настоятелство и намѣри:

1. Иванъ Таневъ, като касиеръ на настоятелството на 4 XI 908 год. когато е прѣдавалъ тази длъжностъ на Петъръ Д. Чешмеджиевъ — пълномощникъ на синътъ си Ат. П. Чешмеджиевъ, вмѣсто да прѣдаде цѣлиятъ до тогавашенъ приходъ, 346.25 л., прѣдалъ е само 118 л., а останалитъ задигналъ, навѣрно за да строи дружбашки ясли въ с. Сукуюджукъ, кждѣто се изсели.

2. Касиерътъ, Чешмеджиевъ, и синъ, отъ 4 XI 909 год. до 5 IV т. г. отъ придобититъ печалби сж вписали по приходната книга само 20.90 л., а останалитъ 192.07 л., прѣдаватъ на комисията съ уговорката, че въ тѣзи пари имало и тѣхни, тѣй като, тѣ разбъркали собственитъ си кесии съ църковнитъ и като не могли да си направятъ смѣтка, трѣбвала това да стори комисията и да имъ повърне излишъкътъ. Коментари и не сж потребни.

3. Въ разходната книга записали 10 разходни статии на сума 73.15 л., за които оправдателни документи липсвалъ.

4. Една и сжща сума отъ 24 л. записана на разходъ 2 пжти, за да се не забравя.....

5. Разнискитъ, срѣщу които е изплащано на пѣвеца, не сж обгертвани, нито е одържано потребиятъ данъкъ занятие и др., и това си е тѣй още отъ прѣди 10 години; тукъ иматъ думата финансовитъ власти, на които обръщаме вниманието.

6. Постжпленията въ приходната книга сж доста порядъчно поправяни, за да се изравни прихода съ расхода.

7. Инвентаръ за църковнитъ вѣщи, настоятелството не водило, иначе Ив. Таневъ нѣмаше да даде нѣколко църковни дѣски на дружинката за да прави пѣйки на клубътъ си; това е то Ив. Таневъ, който грижливо мѣтеше църквата, а още по грижливо помѣлъ приходитъ ѝ.

8. Постжпленията отъ продажба на воскъ, масло, парастаси и др. вписвани въ една графа, за Икономия!!...

Това сж, Господ. Редакторе, прѣстжпленията извършени отъ бившето Баб. цър. Настоятелство и то, открити отъ хора, които

нѣматъ нуждната компетентностъ, а при една ревизия, направена отъ финансовитъ власти, утѣрихъ съмъ, че биха се открили още по голѣми кражби отъ цър. приходи.

с. Бабукъ
10 Априлъ 1909 г. Г.

Б. Р. Въ редакцията постжпни прѣписъ отъ акта, съставенъ отъ комисия, която е прѣглеждала смѣткитъ. Акта констатира всички тия злоупотребления. Редакцията, обаче, не счита за нужно да го помѣсти.

Музикална разпря.

Музикалното дружество „Седѣнка“ е срѣдището на музикалната култура въ града ни. Общо взето Силистра минава за музикаленъ градъ. За това, безпорно, е помогнало педагогическото училище, дѣто на музиката се дава достатъчно прѣднѣо мѣсто. Една статистика би ни дала твърдѣ внушително число свирачи и пѣвци. Нъ, за жалостъ, всички тѣ не сливатъ усилията си за да имаме въ града едно крѣпко организирано музикално дружество. Друж. „Седѣнка“ е възобновеното и прѣименувано др. „Гайда.“ „Гайда“ прѣди година изпаднала бѣше въ ржцѣтъ на у-ля П. Кожухаровъ, който познава музиката толкова, колкото да я унижи и оскърби.

Цѣли 2 години тоя непризнатъ талантъ и универсаленъ прѣдседателъ на мъртво родени дружества, хазайничка съ работитъ на др. „Гайда“ до дѣто прѣзъ 1905 год. позорно биде изтиканъ. Въ гласуваната по тоя случай резолюция срѣщаме слѣдното:

„Изказваме дълбокото си възмущение и прѣзрение къмъ прѣдседателя на дружеството, П. Кожухаровъ, който... и т. н.“

Слѣдъ цѣли 3 години застой, стари членове на „Гайда“ се събиратъ и подновяватъ музикалното дружество, като компромитираното име „Гайда“, замѣнятъ съ—„Седѣнка.“

Напослѣдкъ, настоятелството на Седѣнка заговори за нуждата да се подирятъ отъ П. Кожухаровъ и С-ие всички пропиленни имоти и пари на старото др. „Гайда“. Туренъ на тѣсно, сега, раздвижва се бай Кожухаровъ, събира отъ колъ и вжже свои подобия, отборъ музикални дарби,

и основава дружество „Гайда.“ И, както трѣба да се прѣдполага, той пакъ на чело—прѣдседателъ.

Ето вече 6 мѣсеца отъ какъ прѣкна на бѣлъ свѣтъ неговата нова рожба, нъ, никой я не види, нито чу; и нѣма да се чуе: всичката работа е да се отблѣснатъ законнитъ претенции на „Седѣнка“—универсална, наслѣдница на „Гайда“.

Лисица на пазаръ ходи ли?
Седѣнкарь.

Силистра.

Чудовищна работа.

Въ недѣля, 26 т. м. по случай многобройнитъ свадби, които станаха въ града ни имаше възможността да се наслада и възхита отъ чудеснитъ карнавалски дамски шапки.

Не мога да се не съглася съ френския хумористиченъ журналъ „L'Éclair noir“, който разправя:

Вѣпрѣки остритъ протести и най-ядовити подигравки, нашитъ дами продължаватъ да се труфятъ съ едни монструозни шапки и безъ никакво стѣснение да се перятъ съ тѣзи фантастични и чудовищни изпъкналости, шо ги прави да приличатъ на едни грамадни движущи се „гѣби“.

О боже мой! какъ да ги нарека? Каче, тиква, хаврузъ, пожарникарски шлемъ, халваджийска табла, кавезъ, биволско г... и какъ още?

Прави прѣдложение.

Женското дружество да свиква общо засѣдание и се занимае съ този въпросъ, а така сжщо общинското управление да забрани на дамски свѣтъ да ходи изъ тѣснитъ тротоари за да може другата половина отъ човѣшкия родъ свободно да се движи.

Гражданинъ.

Силистра.

Михаилъ Николовъ е името на една практична личностъ. Той е акцизенъ началникъ тукъ. Знае си човѣка работата: паднаха стамболиститъ, побърза той още на другия денъ, слѣдъ като демократитъ поеа властта, да стане „демократъ“. И какъвъ още: прѣдплаща за цѣла година вносове—отъ най-ревностнитъ. Има и защо.

Законъ за акцизнитъ стражари е категориченъ—та-

кива се назначаватъ само изслужили военна тежоба, грамотни лица. Тъй ли разбира, обаче, нашия Николов? Назначилъ братъ си, малолѣтенъ, едва тая година въстъ отъ наборната комисия войникъ, почти неграмотенъ, предавалъ прѣди майко изъ улицѣ, за акцизентъ стражаръ, кръстилъ го Розовъ и ето ти хечъ измекаръ въ дома, дѣто Розовъ живѣе, хемъ и добъръ приходчець, защото, както знаемъ, заплатата му се „съхранява“ отъ Господина началника.

Доиде врѣме за контролѣри по тютюна — Розовъ на първо мѣсто. Държанъ най-дълго отъ всички контролѣри и сега е пакъ стражаръ. Мълви се още че държи на служба и единъ писаръ — Казанджиевъ, хванатъ въ нѣколко злоупотрѣбления. Началникътъ, кой знае по какви съображения, не допустналъ да се съставятъ актове — тогава би се лишилъ отъ „вѣрния“ писаръ.

Ала само това ли? Ами какъ старшия стражаръ Ст. Ивановъ е прѣмѣстенъ отъ Кайнарджа въ с. Кочина, родната му община, когато закона запрѣтвява това? Ами какъ и защо е позволилъ на Ованесъ С. Папазянъ, тютюнопродавецъ и бакалъ въ града, да търгува въ новия дюкянъ, съ патентъ, на стария, който се поправялъ и раздѣлилъ на нѣколко стаи, когато това разрѣшава само Министра?

Чудно е защо имаме въ града ревизоръ. Нали той е назначенъ да бди за правилното прилагане на законитѣ или, горкия, нѣма врѣме отъ „безикъ“ и „руската префа“?

Ще се повърнемъ пакъ, ако не се обърне достатъчно внимание на тия факти.

Лира.

ва въ града ни, прѣзъ Юний ще се отпразднува тържественно 30 годишния юбилей на Г-на Т. Пчеларовъ.

Комитета, натоваренъ съ организиране тържеството, въ желанието си да отдаде по-всѣ смисълъ и съдържание на празника, рѣши да поднесе отъ името на бившитѣ възпитанници на юбилея единъ разкошенъ албумъ съ тѣхни портрети. Въ насока реализирането на тая идея, комитетъ се обръща, уважаеми Господине, къмъ Васъ съ молба да изпратите единъ свои портретъ, (по възможностъ отъ послѣднѣо врѣме), а така сжщо и нѣколко лсва необходими за изработване самия албумъ който както трѣба да и бжде, като специална поръчка, ще коштува не по-малко отъ 150—200 лева.

Комитетъ се надѣе, че Вие, уважаеми Господине, добръ ще оцѣните намѣренията му и не ще му откажете исканото за да може се поднесе отъ Ваше и това на съученицитѣ Ви име единъ заслуженъ и скромненъ подарѣкъ на юбилея.

Всичко ще изпращате до Г-на А. Господиновъ — Силистра и то най-късно до 1 юни.

Комитетъ: М. Рибаровъ, А. Господиновъ, Д-ръ Ел. Чаушевъ.

Положението на Земледѣлца и нуждата му отъ сбразувание.

Подъ това заглавие наскоро е излѣза книга изъ подъ перото на извѣстния писателъ, старъ учителъ и общественъ дѣецъ, Стойновъ. (Ако се не лъжемъ прѣди 20—25 подини сжщия е учителствувалъ въ града ни и въ нѣкои съседни села).

Книгата, написана съ редко въодушевление и любовъ къмъ българския земледѣлецъ, изпѣстрена съ примѣри и факти изъ историята и чуждитѣ страни, поразява съ оная задушерна искренность, що характеризира афтора. Въ деветъ глави и 106 страници, автора излага на твърдъ лекъ и достъпенъ езикъ всички ония животрепущи въпроси, що вълнуватъ селското население у насъ, па и всѣки, който се е замислювалъ за земледѣлското производство и поло-

жението на селянина.

Съ цифрови данни, заети отъ официалната статистика, почтения авторъ илюстрира живо своитѣ разсуждения и това прави книгата извънредно увлекателна и полезна. Ние горѣщо прѣпорѣчваме тая хубава книга на всѣки интелигентенъ селянинъ и гражданинъ. А съвсѣмъ износната ѣ цѣна — 60 ст. — дава възможностъ всѣки да си я купи като настолна книга. Земледѣлци! Прочетете тая книга. Вие много ще се замислите върху нея.

Адреса на автора е: Н. Стойновъ, у-лъ. с. Дивдѣдово, Шуменско.

ХРОНИКА

Пристигналъ е въ града ни новоназначения градско общински индженеръ, Г-нъ Г. Сѣровъ, до сега такъвъ въ гр. Орѣхого.

Венерическитѣ болѣсти въ града ни иматъ ужасно распространение.

Сифилиса, особно, билъ на мода. Единъ голѣмъ процентъ отъ младежъта била заражена отъ всевъзможни такива болѣсти. Като на живъ тѣхенъ разадникъ единодушно се сочи публичния домъ. Налага се строгъ контролъ върху тоя позоренъ за вѣка институтъ.

Редакцията се учи, че противъ 3 подофицери и 10-12 войници отъ 31 пѣх. Варн. полкъ въ града ни

имало заведени углавни дѣла въ военитѣ сждилища. Обвиняватъ се всички тѣ, че прѣзъ туку що изтеклата свирѣпа зима, като не имъ се доставяло въ фортъ „Меджидие“ достатъчно дърва за горене, позволили сж си да къртятъ дѣски отъ подземията на крѣпостъта. Отъ добититѣ свѣдѣния се разбира, че на цѣлата команда въ крѣпостъта се е отпущало по едно дърво съ триметрова дължина за 24 часа. Ето какъ се насила тикатъ невинни хора да правятъ прѣсѣтжпления.

Отъ дълги години въ дълбокия ровъ край „Чариръ-Махле“ се образува едно голѣмо блато съ винаги зелена повърхность.

То, безборно, съ образуваниитѣ въ него миазми е разсадникъ на зловрѣдни изпарения, които се отразяватъ твърдѣ чувствително за хигиеничността на града, частно на тоя кварталъ. Зариването на рова е отдавна започнато, наистина, нѣ налага се една поголѣма загриженостъ и форсирана работа около него.

А това мѣсто, за което ни е думата сега, ще трѣба денъ по-скоро да се зарине.

Миналата седмица въ града ни бѣ на екскурзия съ учебни цѣли учителя въ с. Калепетрово, П. Жечевъ, заедно съ ученицитѣ отъ IV отдѣление.

Ето една, безспорно, хубава работа.

Шевни Машини

Грицнеръ

Поправка безплатно

Прадаватъ ее при

Ф. Митановъ.

Прсдава се двсрно мѣсто отъ 440 кв. м. на улицата „Царъ Симионъ“ № 42.

Споразуменин:
Атанасъ Златаровъ

И д № 124 909 г.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1346

Възъ основа опрѣдѣлението на Силистр. Окр. Сждъ отъ 28 Юний 908 т. № 643, обявямъ, че на 15 Май т. г. въ канцеларията ми въ г. Силистра ще продавамъ останалата отъ покойний Иванъ Дорде изъ г. Силистра:

Кжща въ г. Силистра, улица „Цариградска“ № 2 отъ 4 отдѣления, построена върху 70 кв. м. отъ тухли и паянтъ, покрита съ керемиди, съ дворно мѣсто 580 кв. м. въ двора сайвантъ, до него дамче, отъ дървенъ материалъ, покривъ керемиденъ, до сжсѣди: Калчо Василеви наследници и пжтища за 2000 лева.

Книжата по проданъта сж на разположение всѣки присжтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми. г. Силистра 18 Априлъ 1909 г.

1 Сжд. Приставъ: Вл. Сърмаджиевъ

Комитета за отпразднуване
30-годишния юбилей на учителя Т. Пчеларовъ е отправилъ до Силистр. ученици на сжщия сѣднѣието писмо.

На 30 юний т. г. навършва 30 годишнината отъ своята учебно-просвѣтна дѣйность бившия Вашъ учителъ, Тодоръ Пчеларовъ. За да се отдаде заслужена почитъ къмъ носителя на единъ непосиленъ 30 годишенъ трудъ, по инициативата на учителското дружество и участието на всички културни дружест-